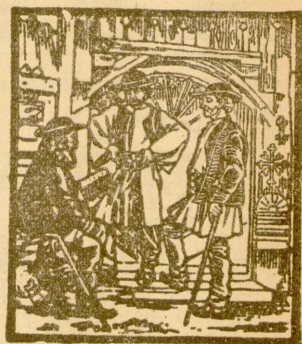

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul,
ca să nu rătăciți!...”

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înregistrat în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației „Astra”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxe postale plătite în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Monarhia ereditară constituțională

În a doua jumătate a veacului al nouăsprezecelea, rând pe rând, toate Statele din Europa, afară de Turcia și Rusia țaristă, s'au schimbat în State constituționale și parlamentare. Turcia și Rusia țaristă și-au dat o constituție și adunări legislative numai în preajma sfârșitului veacului trecut.

Portugalia, Spania, Italia, Grecia, Sârbia, Austro-Ungaria, Germania, Belgia, Olanda, Danemarca, Suedia, Norvegia, Bulgaria și România au ajuns regate constituționale cu reprezentanță parlamentară. În fruntea tuturor, ca model de monarhie ereditară și constituțională a fost și a rămas Anglia, sau Marea Britanie, care avea un parlament cu vechuri înainte. Erau în Europa până la primul războiu mondial și două republici: Franța și Elveția. După primul războiu mondial statele din nou înființate, ca Polonia, Cehoslovacia, Finlanda și așa numitele țări Baltice, au luat forma de republică, iar monarhia absolutistă țaristă s'a schimbat în Uniunea republicelor sovietice socialiste rusă.

O monarhie, un regal sau împărăția se numește ereditară dacă Constituția ei prevede și dispune ca domnia să treacă de la tată la fiu sau la alte rudeni de sânge mai apropiate. În privința acestor Constituții diferite țări au prevederi deosebite. Așa dar, în asemenea țări murind regele sau împăratul, nu se face alegere de rege, nici prin votul poporului, nici prin corpurile legiuitoare, ci succesorul de drept, pe care îl prevede constituția e proclamat rege în mod automat.

Aceasta e una din marile binefaceri ale monarhiei ereditare, că

(Continuare în pag. 5-a)

Solia Statelor Unite în Transilvania

În zilele de 12 și 13 Iunie a. c., Sibiul a avut deosebita cinste să găzduiască pe doi cunoscuți și apreciați gazetari ai Statelor Unite ale Americii, dnii: Frank Stevens, președintele de onoare al presei străine din România și președinte al „Asociației Tineretului Creștin” (Y.M.C.A.) și Frank Shea, atașat de presă al misiunii americane din România.

La sosirea în Sibiu, cei doi soli ai Americii, au fost întâmpinați de o delegație a Asociației româno-americeană și de reprezentanții Asociației Astra, cu cari împreună au vizitat orașul și așezămintele „Astreii”, Universitatea s. a.

Primirea oficială li s'a făcut la sediul Institutului româno-american, din Str. Regina Maria, unde se aflau de față un frumos număr de cărturari localnici și bucureșteni, membrii ai Asociației româno-americean, studenți, studente și o delegație a foștilor emigranți români în America.

Intr'o atmosferă de sinceră prietenie și de adâncă prețuire pentru tot ceea ce națiunea americană a făcut în scopul asigurării victoriei și eliberării popoarelor europene, gazdele au oferit oaspeților câteva clipe prietnice schimbuii de bune simțăminte pe cari le nutresc cele două popoare iubitoare de libertate și prosperitate.

Din cuvântările ce s'au rostit cu acest prilej de către dnii Prof. univ. Victor Papilian, din partea Asociației româno-americean din Transilvania și d. Frank Shea, din partea soliei binevestitoare a Statelor Unite, noi desprindem năzuințele de a se crea o cât mai bună și mai trainică colaborare, pe teren cultural și spiritual, între noi și americani.

Este, aceasta, o dovadă în plus, că generoasa națiune americană ne apreciază contribuția ce am adus-o la purtarea războiului împotriva Ger-

maniei, după 23 August 1944, precum și năzuințele noastre de a ne înregimenta, cu toată hotărârea, în hora marilor națiuni, cari au câștigat victoria, în numele democrației.

Pentru noi, cei cari scriem la foaie, vizita colegilor americani ne-a prilejuit o deosebită bucurie, mai ales că printre cei doi soli se afla și d. Frank Stevens, un vechi ziarist american, care a petrecut în mijlocul nostru timp de 15 ani, ca atașat de presă pe lângă Legația Statelor Unite din București. După evenimentele din 1940, d-sa s'a văzut silit să ne părăsească, dar numai pentru scurt timp, căci astăzi, odată cu alungarea nemților din România, și-a reluat, din nou funcțiunea la București.

Cu prilejul vizitei făcute la Sibiu, d. Frank Stevens, ne-a trimis acest așa zis autograf în limba engleză:

Frank Stevens
Greetings to the
Foaia Poporului

„Salutări pentru Foaia Poporului”

D. Stevens, ne-a urmărit scrisul nostru încă cu mulți ani în urmă, când această foaie, era bine răspândită printre românii noștri Transilvăneni, emigranți în diferitele orașe ale Statelor Unite.

Aflând că „Foaia Poporului” se tipărește la Sibiu și că a bătut pe multe peste o jumătate de veac, a binevoit să ne răsplătească truda cu acest prețuit semn de atenție — pentru noi și cetitorii noștri, un plăcut suvenir, în amintirea zilelor când prima solie oficială americană a pășit pe pământul Transilvaniei.

Să fie într'un ceas bun și cu noroc!
„Foaia Poporului”

Pietrii de temelie

Alcătuirile Statului, formele lui, felul de guvernare a unei țări, nu sunt lucruri vecinice. Ele se schimbă la intervale mai mici sau mai mari. Ca tot ce este omenesc, ele se învechesc, se strică și trebuiesc înoite cu altele.

Totuși, de când e cunoscută istoria omenirii, au fost și sunt unele instituții omenești în lăuntrul Statelor, care nu s'au schimbat, ci au rămas ca niște pietri de temelie, pentru fiecare nouă formă pe care au îmbrăcat-o Statele. Una dintre acestea pietri de temelie este familia omenească.

Nu se găsește nicio țară mică sau mare, înapoiată în civilizație sau cu o populație încă sălbatică, pe niciunul din continentele pământului, în care să nu aflăm familia, ca alcătuirea omenească cea mai necesară pentru traiul omului în societate și în Stat.

Familia însăși a putut avea diferite alcătuiți, un bărbat cu o femeie, sau un bărbat cu mai multe femei, cu drepturi mai mari sau mai mici asupra copiilor, sau a bărbatului asupra femeii, cu posibilitatea despărțirii soților sau fără puțința despărțirii, — dar societate omenească, în care să nu fie familia la temelie ei nu aflăm.

Este acest fapt istoric o siguranță că nici în societatea și Statul viitorului nu va lipsi dela temeliiile lui familia, dovedindu-se ea ca o instituție naturală fără care societate omenească nu poate fi alcătuită, nici nu poate funcționa.

Altă piatră de temelie a societății, la toate popoarele, este proprietatea individuală. Istoria nu cunoaște niciun popor, nicio țară în care toate bunurile materiale necesare vieții să fi fost comune, pământ, locuință, haine, vestimente. E iarăși o dovadă că dreptul la proprietate e un drept natural, fără de care societatea ome-

(Continuare în pag. 5-a)

FOIȘOARA

Examenele

— Amintiri —

Am văzut deunăzi patru șase băiețuși, îmbrăcați de sărbătoare, — atât cât s'o fi putut înzoli în zilele de azi, —

alergând cu flori în mâini, spre școala unui cartier din oraș.

Vederea lor mi-a trezit, ca dintr'un somn greu, amintiri plăcute, duioase și pline de păreri de rău.

Mi-am adus aminte, că e luna examenelor, a secerișului școlăresc. Sunt zilele de bucurie ale tineretului, care așteaptă cu nerăbdare firească, deslegarea din frânghile disciplinei școlare, din strâmtoarea celor patru pereți, uneori prea reci, alteori prea

înfierbântați ai saelor de clasă, din înțepenirea băncilor, a scaunelor înredate după legi și regulamente.

Dar nu aceste gânduri m'au îndemnat să iau penița în mână, ci altele, mai îndepărtate de zilele de azi, dar apropiate sufletului meu, ca și cum s'ar întâmpla în timpul de față. Sunt faduceriile aminte despre examenele copilăriei, cari, orice s'ar spune, se deosebeau mult de cele de azi. Mai cu seamă îmi bate stăruitor

și cu putere în poarta amintirilor un examen de acum câteva zeci de ani. Să-i zicem, în număr rotund, de acum o jumătate sută de ani, de-o jumătate de veac.

Multora li s'or părea acești ani prea îndepărtați și-mi vor prețui spusese ca pe niște vechituri vrednice de aruncat pe gunoaie. Pentru mine însă ele sunt aur și nestimate, învățătură, care m'a ajutat să pot birui vijeliile vieții. Soare, ce mi-a luminat

DUMINECA IN SAT LA NOI

Pe

urmele

Domnului

Rusaliile

Inălțându-se la Cer Mântuitorul le-a poruncit ucenicilor de Ierusalim să nu vă depărtați, până nu veți fi îmbrăcați cu putere de dar. Porunca le-o dăduse după altă dată mai înainte: „Mergând în toată lumea, învățați toate neamurile”. Dar îi oprise să plece la propovăduire, până nu vor fi îmbrăcați cu putere de dar.

A eastă putere li s'a dat apostolilor și ucenicilor în ziua de Rusaliu, prin pogorîrea peste ei, în formă de limbă de foc, a Spiritului, a Duhului Sfânt, a celui de a treia persoane din S. Treime.

Nunat așa au ajuns ei „din pescari apostoli”. Căci misiunea lor de-a încrîștina lumea nu o puteau îndeplini cu puterile lor omenești, ci „cu putere de dar”, cu putere dumnezească. Duhul Sfânt a dat apostolilor și cunoștința adevărului, și curaj să propovăduiască Evanghelia, chiar cu prețul vieții lor. Insuși Domnul le-a zis: „Multe am a vă mai spune vouă, ci nu le puteți purta (înțelege) acum. Ci când va veni Spiritul Sfânt pe care Eu îl voi trimite vouă dela Tatăl, acela vă va învăța pe voi tot adevărul”.

Adevărul, învățatura creștinească, este deci nu numai adusă în lume prin puterea Spiritului Sfânt.

Ea deci, nu a putut și nu poate rătați niciodată. „Adevărul Domnului rămâne în veci”: „Ceriul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece”.

Când lumea are la îndemână acest adevăr în Evanghelia și propovăduirea Bisericii lui Hristos, pentru ce nu se folosește lumea de el când vrea să pună temelii sănătoase vieții omenești pe pământ, să facă dreptate în sânul neamurilor, și între neamurile lumii, să pună fundament puternic bună înțelegerii și păcii între popoare și țări?

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Iunie

Toate ale sărbătorii		Soarele	
Luni	25 (+) Luniă Rusal.	1 Iunie răs. 4 ore 85 m. Ap. 7 ore 52 m.	
Marți	26 C. David	15 Iunie răsare 4 ore 36 m. Ap. 8. ore 1 m	
Miercuri	27 C. Samson		
Joi	28 Chir. și Ioan		
Vineri	29 (+) Sf. Ptr. și Pav.		
Sâmbătă	30 Sin ss. Apostoli		
Dum.	1 Cosma și Dan		
Duminica Tuturor Sfinților. După Pentecostar		Mersul vremii (După calendarul pe 140 ani.) 1-5 ploios, 6-12 bine și vânt, 13-15 ploaie și vânt rece, 16-19 bine, apoi ceață, 20 ploaie cu grindină, 51-24 senin și ploaie, 25-30 mestecat.	

† Invățătorul Ioan Medrea din Telna-Albei

S'a stins la o etate înaintată și după o lungă suferință, un dascăl de școală veche: *invățătorul Ioan Medrea, din comuna Telna.*

Ca educator a înțeles, prin exemplu viu' să dea, pe lângă învățătură, și aceea dovadă puternică, necesară pentru marea masă: dela vârsta de 20 de ani el a fost îndrumătorul necontestat, timp de o jumătate de veac, al satului său natal.

Cu toate promisiunile și amenințările vechii stăpâniri, el a rămas învățător confesional și votant credincios pentru reprezentanții națiunii, lucru deosebit de greu și aproape de neînțeles pentru vremurile noastre.

Când deabia părăsise băncile școlii normale din Sibiu și își începuse misiunea sa de dascăl, pentru atitudinea sa românească este închis și condamnat la doi ani temniță, în procesul Memorandului. Pentru mărturisirea acelorasi sentimente românești, în 1915 este trimis, deși avea 42 de ani, pe frontul din Galiția și apoi pe cel din Serbia, revenind numai în 1918.

Rămânând, mereu, în cercul său modest, dar plin de mari învățături, invățătorul Ion Medrea a continuat lupta sa, urmând cu o credință, pe care a dus-o în mormânt, falanga marilor luptători naționali din Ardeal, contribuind apoi, cu tot sufletul, prin organizări de bănci, cooperative și asociații la ridicarea satului și la progresul învățaturii. Multe urme neșterse rămân, în regiunea Ighiului, dela acest luminat învățător, fost mult timp președinte al Asociației învățătorilor din județul Alba, distins apoi cu decorații mari pentru creațiunile și atitudinea sa.

Prin ridicarea culturală a satului, vedea el înălțarea Patriei și siguranța în toate furtunile, de aceea, înainte de a părăsi această viață pământească a ținut să mai dea un ultim și mare exemplu, un răsunător răspuns la toate teoriile multor nechemăți: *pentru ajutorarea tuturor fiilor de țaran din Telna, cu tragere de inimă la carte sau meserie, invățătorul Ion Medrea a lăsat o fundație, cu un venit anual de lei 1.500.000, din care, an de an, vor fi crescuți viitorii copii, bine dotați, dar lipsiți de mijloace.*

Deși averea sa este modestă, deși are trei urmași, vechiul dascăl a înțeles să reînnoiască un vechiu obicei și să deschidă o cale nouă.

Iustin Sava

Zadarnic s'ar căuta alte adevăruri omenești, pentru atingerea acestor mari ținte! Căci singur creștinismul a arătat și arată adevărurile vecinice și naturale pe care se poate zidi o viață omenească fericită, o pace dreaptă către păturile sociale, între popoare și țări: iubirea de frate, cinstirea lui

Dumnezeu, ținerea poruncilor Lui, dreptatea, mila, stăpânirea egoismului, jertfa pentru altul și pentru bine.

Facă Domnul ca Duhul Sfânt al Rusaliilor să lumineze și mințile și inimile celor ce vor hotărî pacea.

Părintele Ion

cărările unei carieri lungi și spinoase.

Măduc aminte, eram în clasa a patra a satului. Invățător imi era, d. Simu, vestitul Simu, dascăl bun, cântăreț vestit, scriitor popular, stupar harnic, grădinar priceput, român dintr'o bucată, cum s'ar zice. Adevărat dascăl, cum cereau acele timpuri maștere și cum cereau oamenii.

Pe aceea vreme examenele nu erau numai probă de câtă știință au îngrămădit copii în cap, ci mai mult era un examen al învățătorului, de cum știe și se pricepe să facă educație unui sat întreg. Pentru că dela examenul acelor vremuri nu lipseau decât bolnavii și infirmii satului. Incolo, toată suflarea lua parte, ca la slujba Invierii. De aceea, gândul cel mare și greu, era găsirea lo-

calului, în care să se țină examenul, să poată încăpea toată lumea.

Programa examenului era împărțită în două: una, după care urma serbarea, dacă s'ar fi întâmplat, se pice pe neștiute, inspectorul ungar, jandarmul sau alt organ al statului, ca dirigintele poștei, șeful gării. Și altă programă, ce se ținea când satul avea norocul să nu le vadă fața. Cea dintâi trebuia să cuprindă și cântece, declamări și răspunsuri în limba statului. În cazul al doilea se făcea numai în limba satului, a copiilor deci în dulcea limbă românească.

Domnul Simu era mare meșter în aranjarea serbării de examen: sala o împodobeau cu verdeață, flori, tablouri, ghirlande, că-ți era mai mare dragul să intri în ea. Florile erau așa

asezate, ca ele să arete și orbilor, colorile naționale. Poeziile, declamările, dialoagele, triloagele, piesele de teatru, nu erau vorbărie goală.

Cu ele se biciuiau relele din sat, se întăreau voințele, se căleau simțămintele creștinești și românești.

La examenul pomenit, pe mine a căzut sorții să intruchipez pe sfătosul satului, care-și dojenea vecinii, că prea lasă în voie pe femeii să clevețească, să bârfească în dreapta și stânga, pe unul pe altul. Când m'a auzit mama învățându-mi rolul, a sărit ca arsă: „Asta-mi sună mie. Nu te mai dau la școală și gata. Vrea să mă batjocorească pe mine”. Bietul tata, om bun, s'a luat după spusele mamei și gata, gata să se repeadă amândoi cu vorbe urâte la Domnul

MINUNAȚII

■ **Greutate mare.** Astronomii au descoperit o stea nouă care e de trei ori mai mare ca pământul, dar mai grea decât globul nostru decâteva milioane de ori, din cauza materiilor grele din care e alcătuită. Toate corpurile cerești au însușirea atracției, a gravitațiunii, adică atrag la sine, lucrurile de pe el. Așa se explică de ce nu sboară de pe pământ. Și tot dela puterea acestei atracții atâră și greutatea corpurilor de pe o anumită stea sau planetă.

Astronomii au cercetat întâi din ce materii (minerale, metale, etc.) e compusă steaua cea nouă descoperită de curând, și apoi au socotit greutatea lor și din ea puterea de gravitațiune de pe steaua aceea. Calculurile eceste sunt foarte complicate și numai ei le cunosc. Atâta putem ști, cu toții că prin razele de lumină ce vin dela o stea, făcându-li-se așa numita analiză spectrală (trazele trec prin prisme de sticlă și-și dau diferite culori) putem ști din ce materii e compusă steaua: fier, plumb, aur, argint etc. Sunt, în toate stelele aceleași materii ca și în pământ, așa că dacă cunoaștem greutatea și puterea de atracție a acestora, putem calcula și puterea de atracție de pe stele.

Așa s'a aflat, după calcule migăloase și îndelungate că un ban de-al nostru de doi lei dacă ar cădea pe staua aceea, ar cântări 200 kgr. așa că niciun om nu l-ar putea ridica de jos.

■ **Cartofi stricați** sunt vătămători sănătății, și la om și la vite, porci, etc. Cartofii degerați, mucegăiți, trebuesc aleși dintre cei buni și aruncați. Chiar și cartofii incolțiți, din care încep să crească lugeri, nu mai sunt buni de mâncare.

■ **In America** sunt multe clădiri sgârienori în cari pot locui zeci de mii de oameni. Ei au în clădire tot felul de prăvălii, restaurante și cafe-nel. măcelării, piețe de zarzavat așa că nu mai trebuie să ese în oraș după nimic.

invățător. Inzadar a fost plânsul meu, zadarnice explicațiile învățătorului, părinții au rămas cu hotărârea lor și m'au luat dela școală. Dar legea era lege, mai tare decât nepriceperea părinților, cari pentru absența mea de 3-4 zile dela școală, au trebuit să plătească o amendă de o coroană. Părinții s'au supărat rău pe Domnul, și i-au trimis, vorbă, că abia așteaptă să termin cu școala, să mă dea sluguliță în alt sat. Să scape de-a se mai ruga de el. Dar Domnul Simu știa cum să îmblânzească pornirile necugetate ale sătenilor. Dacă nu am făcut pe sfătosul satului, m'a pus să declam poezia:

Veacuri triste 'ntunecoase

Peste capu mi a trecut...

Președinte al examenului, în acel

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Să dăm toată atenția creșterii porcilor

Greul și sângerosul război prin care am trecut ne-a pricinuit și ne-a supus la lipsuri foarte mari, pe care acum, odată cu amușirea tunului și cu lucrarea de statornicire a păcii între oameni și între popoare, avem datoria să le corectăm cât mai urgent și mai desăvârșit.

Această datorie trebuie să o aibă fiecare, atât pentru sine și familia sa, cât mai ales pentru țara și poporul căruia aparține și care nu trebuie și nu poate fi lipsit de cele trebuincioase păstrării vigoarei sale trupesti și sufletești.

Cele mai mari și în același timp cele mai importante lipsuri prezente sunt cele cari decurg din împuținarea viteilor și deci a alimentelor de origine animală.

În timpul și datorită războiului, subnutriția populației s'a resimțit foarte mult, fapt care, în cazul când va dăinui, va duce la încuibarea și durarea unor mari neajunsuri, care dăunează în special sănătății și puterii de viață a neamului.

Față de această situație, se impune o acțiune urgentă pentru producerea în cantități cât mai mari a alimentelor de origine animală de primă întrebuințare, începând și stăruind mai ales asupra acelor a căror lipsă este mai mult simțită.

Pentru atingerea acestui scop, trebuie să se înteească creșterea animalelor dela care putem obține în timpul cel mai scurt, cea mai mare cantitate de produse și în special de carne și de grăsime, a căror lipsă se resimte acum cel mai mult.

Dintre animalele noastre domestice cel mai potrivit și cel mai bun pentru împlinirea acestei nevoi prezente este porcul, întrucât această specie este păstrarea unor nebănuite de mari însușiri economice, care o fac să corespundă scopului.

Într'adevăr, porcul are o mare putere de înmulțire și un deosebit spor de creștere, proprietăți datorită cărora se înmulțește și crește mai repede decât multe alte animale domestice, transformând în carne și grăsime, într'un timp scurt și fără a cere îngrijiri prea mari, aproape orice fel de alimente.

Consumând de toate și fără prea multă alegere, rămătorii pot fi crescuți cu profit, atât în mica gospodărie, cât și în îngrășătoriile mari.

În plus, porcii au o însemnată putere de îngrășare, datorită căreia pentru a produce 1 kgr. greutate vie consumă între 3, 5, 6 hgr. de grăunțe, în timp ce alte specii, cum este oaia sau boul, pe lângă că puterea de creștere este mult mai înceată, dar pentru producerea aceluiași kgr. de greutate vie este necesară o cantitate de 8—13 kgr. de grăunțe, deci dublu sau chiar mai mult.

Se înțelege că pe lângă măsurile propriu zise de creștere, trebuie luate neapărat și toate măsurile de preîntâmpinarea ivirii păgubitoarelor boli și în special a pestei porcine, care, odată apărută, face ravagii mari, spulberând munca și aducând pagube crescătorului neprevăzător.

Sfaturile Doctorului

Despre bolile inimii

(Miocardita)

Am scris în numerile trecute ale „Foi Poporului” că sunt mai multe boli ale inimii cari arată ca bătaia de inimă când se îmbolnăvește mușchiul inimii (miocardul) adică partea cernoasă a inimii avem boala numită miocardita.

Se poate îmbolnăvi inima în cursul altor boale cum este febra tifoidă sau lungoarea, scarlatina, difteria, răceala gripa, reumatismul, beția, fumatul sau alte suferințe îndelungate.

Boala începe, uneori, pe încetul, altelei dintr'odată. Se simte o durere în dreptul inimii și un fel de apăsare sau povară la inimă. Bolnavul se simte obosit și se ostenește repede când umblă, când lucră sau când suie treptile. Inima bate mai tare așa că se simte și cu mâna și o simte și bolnavul. Bătăile inimii sunt mai repezi, neregulate, unele mai mici, altele mai mari. Puterea inimii este mai slabă, inima se întinde și sângele circulă cu putere mai mică.

Când se slăbește circulația sângelui care hrănește inima se produce dintr'o dată, un atac de inimă cu durere mare în dreptul inimii, o povară grea la inimă și bolnavul simte că are să moară. Uneori durerile se duc și în umărul stâng și la mâna stângă.

Aceste dureri trec după câteva ceasuri dar vin din nou fie mai des sau mai rar după cum este boala. De multeori inima se oprește dintr'o dată într'un asemenea atac de inimă și omul moare. Alteori atacul de inimă se produce în urma unei spaimi, a unei supărări mari, a unei vești neașteptate și astfel se produce moartea subită sau guta de inimă.

Această boală se vindecă tare încet și de obicei oamenii cari suferă de această boală nu mai pot munci ca ceilalți. Totdeauna trebuie să se păzească de oboseală, de greutate, de ridicături și de orice povară. Trebuie să ducă o viață liniștită, fără supărări și certuri; trebuie să se hrănească cu mâncări ușoare, să mănânce de mai multeori pe zi și câte puțin iar cina să o mănânce devreme ca la culcare să nu fie cu stomacul încărcat. Este oprit să bea beuturi și tutunul se oprește de tot.

În caz de dureri se pune pungă cu gheață, sau compresă cu apă rece în dreptul inimii, se pot face băi ușoare, nu calde, și fricțiuni ușoare.

Lecuirea boalei se poate face numai de către doctori cu medicamente și injecții potrivite după felul boalei și starea în care se găsește.

Dr. O.

- DACA CITEȘTI GAZETA, nu o arunca, ci împrumută-o și vecinului pentru a o cunoaște și el.

Sfaturi economice

Hrana pasărilor de curte

Producția de ouă și de carne este în strânsă legătură și cu hrana pe care o primesc păsările. Cu cât hrana v'a fi formată din mai multe feluri de alimente, cu atât va fi mai bine, căci dacă dăm alimente mai felurite vom da și mai multe substanțe de care are nevoie organismul ca să producă ouăle și carnea.

O găină mănâncă pe zi cam 100-120 gr. de grăunțe.

Cu ce să hrănim găinile

Pentru ca porția pe care o primește o pasăre să cuprindă toate alimentele de care are nevoie organismul, este bine să fie compusă din: grăunțe de cereale — orz, ovăz, porumb, mei, mazăre, etc. — turte dela fabricarea uleiurilor și verdețuri. Aceste alimente date separat nu numai că nu îndestulează organismul pasărilor, dar de multe ori îl și îmbolnăvesc. Este bine ca cerealele să se amestece la un loc și să fie uruite sau măcinate și apoi să li se adauge turte dela fabricarea uleiurilor. Turtele ajută foarte mult producerea de ouă.

Verdeața este foarte bună pentru hrănirea pasărilor.

Vara pasările își adună singure verdeața de care au nevoie, ciugulind tot felul de ierburi și buruieni. Iarna este nevoie să le procurăm noi și le vom da iarnă ca alimente verzi: sfeclă, morcovi, frunze de varză, porumb murat, etc. Ciugulind din acestea, pasările își completează lipsurile din organism și fac mai multe ouă. Dacă le dăm numai cereale, fără turte și fără verdețuri, pasările se îngrășă și nu mai ouă.

Dacă nu avem la îndemână sfeclă, varză, etc, atunci să dăm pasărilor cereale încolțite, căci și ele ajută mult producerea de ouă și sănătatea organismului.

Alte rețete pentru hrana pasărilor

Apa nu trebuie să lipsească nicio dată dela pasări. Pe timpul verii să fie cât mai proaspătă și curată și cât mai des schimbată, ca să nu se încălzească prea mult. Iarna să li se dea apă caldă. Afară de alimentele amintite mai sus, trebuie să mai punem în hrana pasărilor praf de var stins și praf de cărbune de lemn.

Praful de var stins ajută la formarea cojii ouălor, iar praful de cărbune ajută la mistuire. Hrana pasărilor se dă de obicei în trei tainuri pe zi: dimineața la amiază și seara. Tainul care li se dă seara trebuie să fie întotdeauna în mai mare cantitate, pentru ca pasărea să nu se culce flămândă. În timpul zilei își adună și singură o parte din alimente.

Hrană cu folos și economic

În crescătoriile cu pasări multe, hrana este pusă în permanență la dispoziția pasărilor în niște aparate numite „automate de hrană”, din care pasările mănâncă cât le trebuie,

Bucătăria sătencei

Galeu din suc de fructe nefiert

Fructele de gelee trebuie bine spălate, curățate de toate părțile stricate, tăiate în bucățele sau măcinate. Sucul e presat și strecurat printr'o cârpă sau o sită fină. Presarea o face mai bine presa de lemn sau presa de fructe de casă.

Sucul nu trebuie să fie prea multă vreme în contact cu fier gol, căci se colorează în negru. Trebuie să fie întrebuințată o presă de fructe bine cositorită. Sucul crud trebuie pus câteva ore să se răcească. Apoi el este separat de depunerile din fundul vasului, și dacă nu e clar, se strecoară printr'o țesătură fină sau printr'un filtru. El e îngroșat cât se poate de repede într'un vas larg de alamă sau de aramă cositorită sau o oală smălțuită; spuma ce crește trebuie să fie îndepărtată. După gelatinizare, se adaugă jumătate din greutatea în zahăr măcinat, adică la un kgr. de suc de fructe încă neîngroșat, o jum. kgr. de zahăr. Acest gelee ia o frumoasă culoare transparentă.

fără ca să risipească restul. Aceste aparate sunt așa fel construite, încât pe măsură ce se consumă din alimente, vin altele de le ia locul. Deasemenea și apa, în crescătoriile mari se servește tot în aparate de adăpat automate. Un asemenea model s'ar putea face dacă se pune o sticlă plină cu gura în jos într'o farfurie sau strachină, bine înțeles sticla trebuie susținută de un sprijin. Gura sticlei nu trebuie să atingă fundul farfuriei și nici să fie mai sus de marginile farfuriei sau strachinei. Ori cum ar fi servită hrana în automate s'au în vase simple, ea trebuie să conțină cât mai multe feluri de alimente să fie proaspătă și curată.

Pe timpul iernii să nu lipsească hrana verde, iar apa să fie caldă. Vasele în care se pune hrana și apa să fie curățite cât mai des și cât mai bine.

Cum se alcătuește hrana găinilor

Dăm mai jos câteva modele de felul cum se alcătuește o rație alimentară pentru o găină. Pentru mai multe se va înmulți cu numărul găinilor:

1. Uruială de porumb	35 gr.
Uruială de orz	20 „
Uruială de ovăz	20 „
Tărâțe de grâu	15 „
Turte de floarea soarelui	10 „
2. Uruială de porumb	15 gr.
Uruială de orz	15 „
Tărâțe de grâu	25 „
Turte de in	15 „
Boabe, orz, ovăz, porumb, secară, în părți egale	15 „

Aceste sfaturi sunt desprinse din instrucțiunile date de Institutul Național Zootehnic, unde se face fel și fel de experiențe, cu rezultate dintre cele mai bune.

Urmașile, iubite gospodine, aceste sfaturi și nu vă va fi truda în zadar!

SUB STEAGUL „ASTREI”

Nobleța sufletului

În vremea iobăgiei, — un fel de sclavie care a ținut în Europa întreg evul de mijloc, până în veacul al nouăsprezecelea — locuitorii unei țări erau împărțiți în nobili și nenobili, sau în boeri și poporul de rând, „prostimea”, cum spun cronicile cele bătrâne.

Nobilii erau singurii proprietari de pământ, uneori cu mii și zeci de mii de jugăre, — poporul era lipsit de proprietate individuală și trăia pe pământul nobilului, muncind pentru stăpân întreg pământul, și el primind atât din recoltă cât să nu moară de foame.

Nobilii, boerii, aveau pământul dat de rege, care se considera pe atunci stăpânul întregii țări, pentru fapte din războaie sau pentru alte servicii aduse regilor și împăraților. Această avere se moștenește, apoi, din tată în fiu, chiar când urmașii erau oameni slabi, cu purtări rele, și pe mâna lor erau dați iobagii.

Nobleța, pe atunci, se căpăta prin moștenire, nu prin vrednicia personală. Deși nobilimea avea toate mijloacele să învețe, să se cultive, mulți boeri abea știau să-și iscălească numele. Erau grofi și baroni cari în loc de iscălitură apăseau și ei cu degetul pe crucea de cerneală, ca și iobagii. Nașterea și bogăția moștenită, fără învățatură, fără educație și fără cultură, nu dau nicio nobleță sufletului omenesc. De aceea mulți nobili din evul de mijloc erau tâlhari de drumul mare, iar alții se purtau sălbatec cu iobagii lor.

Această mare și grea nedreptate a fost răsturnată prin veacul al nouăsprezecelea în toate țările Europei.

Așa s'a schimbat apoi și cuvântul de nobleță, dându-i-se alt înțeles. O vreme în locul grofilor și baronilor au venit marii bogătași, capitaliștii, cari erau în fruntea societății și a popoarelor. Dar vremurile au trecut și peste ei.

Azi nu se mai recunoaște nici nobleța moștenită odată cu marile moșii, nici cea câștigată cu mari capitaluri ci numai nobleța cea adevărată, care este a sufletului nu a nașterii.

Cine poate avea un suflet nobil? Ori care om, din oricare pătură socială. Noblețea sufletească se câștigă prin lupta binelui împotriva răului, prin învățături, educație bună și cultură. Dar și un om învățat și cult poate fi rău sau tiran, se poate purta urât cu deaproapele său. Așa că noblețea sufletească adevărată nu o dă nici școala, nici știința, ci numai silința ce-și dă fiecare om de a birui pornirile lui rele prin cele bune, de a ținea în frâu pe animalul din noi, prin puterea conștiinței stăpânită de legea morală. Frica de păcat, frica de Dumnezeu este începutul nobleței sufletești.

† Prof. Traian Achim

În tulburatele vremuri de azi, când omenirea mai stă încă sub impresia grozăviilor războiului, trecerea din viață a profesorului Traian Achim a rămas aproape nebăgată în seamă.

El a fost petrecut la locul de veșnică odihnă de o mână de colegi, prieteni și elevi. De fapt, însă moartea acestui modest dar ales profesor a lăsat un gol simțit atât în viața școlară, pe care a servit-o, cât și în rândurile prietenilor Astrei, pe care a iubit-o, fiindu-i un prețios și credincios colaborator. Strădania lui de-o viață, împărțită între școală și paleta lui dragă, nu lasă în urmă fapte sau realizări răsunătoare. Atâtea câte a izbutit, însă, rămân o prețioasă amintire în conștiința celor cari l-au cunoscut, deoarece ele sunt pătrunse de o curată și nobilă esență omenească, alcătuită din dragoste pentru frumos, adevăr și bine.

Popularul „Nenea Achim”, veșnic senin, iubitor de glume și el însuși om de duh, mare prieten al tineretului, pe care-l trata cu o largă înțelegere și indulgență, rămâne astfel o aleasă figură de dascăli, din aceia, cari au știut să-și poarte răzând cinstita lor sărăcie, dedicându-se, fără precupețiri materiale, vocației.

Pentru bunătatea lui mare, se cuvenea deci să-l prezentăm măcar cu aceste puține cuvinte, omagiu modest, dar profund sincer.

Fie-i memoria binecuvântată.

Alba-Iulia

Prof. Eugen Hulea

Datinile noastre

Cununa de grâu

Multe și frumoase datine sau obiceiuri avem noi Români. Un obicei frumos e și facerea „Cununei” sau a „Crucei”.

Când adecă economul sau gazda găta de secerat își face cunună sau cruce de grâu: semn, că a gătat cu secerișul și aduce mulțumită Domnului. Crucea de grâu sau cununa, precum îi zic prin unele locuri, se face din spicele de grâu cele mai frumoase; se face în forma crucei sau a cununei.

Crucea de grâu se face afară la câmp și e dusă în sat de cătră un secerător, care cântă și chiue într-una împreună cu ortacii săi, în semn de bucurie, că au isprăvit cu acest fel de lucru. Cununa trebuie udată de cătră toți cei ce-i aud ori îi văd pe cei ce vin cu ea, de aceea strigă la cunună:

Frunză verde de sălată,
Cununa trebe udată;
Frunză verde de alună,
Adă apă la cunună;
Frunză verde castravete,
Adă apă că mi sete.

Auzind oamenii vorbele acestea strigându-le și cântându-le pe uiiță, aleargă cu cofele sau cu cântile pline de apă și-l udă pe cel ce duce cununa. Asta se repetă tot așa până când ajunge cu cununa la gazda casei, unde iarăși îl udă de-a binele.

Pe cei cari nu udă cununa îi blăstămă chiar, zicând:

Cine n'a uda cununa
Să n'ajut-gă săptămâna!

Isprăvind cu toate, gazda casei îi ospătează ca nici când altă dată. Cununa, și ea udată bine, e așezată pe părete în fața căsii, unde stă acolo toată iarna viitoare până primăvara, când în multe locuri e scuturată de grâu și grăul îl samănă, iar pe alte locuri o țin până la anul.

Grăul acesta și paietele sunt tare prețuite înaintea sătenilor și se pot folosi ca medicină, adecă sunt bune de leac la mai multe boale și nevoi, pentru-că e grâu curat și e din cunună.

Din cugetările oamenilor mari

Un popor se judecă nu după ce a cucerit,
ci după ce păstrează și desvoltă.

Este o cruzime a apăsa un om care cade.

Nimic nu e mai liber ca cugetarea

E mișel un su let, când uită pe ai săi.

Românii adevărați își zic unul altuia: „Irate”;
dea Dumnezeu ca și inimile să le fie de frate.

Democrația este poarta deschisă tuturor valorilor;
să ne ținem însă să nu fie deschisă tuturor poftelor!

Din proverbele lui Solomon

(c. 10 v. 1 - 19)

Fiul înțelept face bucuria tatălui său, iar fiul nebun este supărarea maicii sale. Nu sunt de nici un folos comorile agonisite pe nedrept, ci numai dreptatea scapă de moarte. Domnul nu lasă să se chinuiască de foame sufletul celui drept, însă El respinge lăcomia celor fără de lege. Mâna leneșilor aduce sărăcie, iar mâna celor înțelepți aduce bogăție. Binecuvântarea Domnului coboară pe capul celui drept, iar ocara acopere fața celor fărădelege.

Mândria de a fi român

Orice ar spune mulți interesați sau nepricepuți, în lume au fost și vor rămâne, până la sfârșit, legate de pământul străbun, națiunile, așa cum au fost ele plămădite dintru început și așa cum s'au format ele în decursul veacurilor, cu calitățile și cu păcatele lor.

Nimic n'a dovedit mai bine acest lucru ca îngrozitorul măcel din zilele noastre, când datorită celor mai felurite schimbări, fiecare om și fiecare popor s'a arătat așa cum este el.

Noi, națiunea română, putem să privim cu mândrie, atât pe prieteni, cât și pe dușmanii noștri, fiindcă, în toate împrejurările, am dat dovezi limpezi de felul cum înțelegem noi să privim lucrurile trecătoare și lucrurile nepieritoare.

Am fost, dealungul vremurilor, sub nenumărate st pâniri și niciodată nu ne-am vândut sufletul, nu ne-am părăsit credința și nu ne-am bucurat de nenorocirile vecinilor, pe care i-am ajutat, după puterile noastre, așa cum de prea puține ori au făcut-o ei.

Sub regimurile interne cele mai odioase a oamenilor noștri ambițioși și dornici de mărire, am rămas credincioși marilor idealuri umane și aliaților noștri firești, lucru ce l-am dovedit în clipa când, liber, ne-am putut spune cuvântul nostru.

Care popor, în situația noastră, a contribuit mai mult la victoria de azi, decât acest neam al nostru, obidit și de multe ori părăsit? Cine a deschis larg porțile Balcanilor și inima Europei Centrale, dacă nu brava noastră armată, care la ordinul Regelui și al vrednicilor oameni de Stat, fâuritori de țară, cât ai clipi, a pus jos armata cea mai bine organizată a lui Hitler, aducând libertatea tuturor vecinilor? Câte sacrificii apoi pentru lupta grea din munții Tatra și Cehoslovacia, câte contribuții apoi pentru mersul războiului și pentru ispășirea păcatelor unor conducători, care nu și-au înțeles chemarea!

Dar cu cât trece vremea și cu cât se liniștesc patimile din sufletele oamenilor se vede tot mai bine că poporul românesc, chiar în clipele cele mai grele, din anii de dictatură, a adus dovezi grăitoare de adevăratele sale simțăminte: el a acționat permanent prin adevărații săi reprezentanți, el a păstrat neatinsă încrederea în aliații săi, iar în presa zilnică, cu toată cenzura, s'a putut scrie deschis, de oamenii săi.

Când unii vecini se repezeau, ca niște lupi flămânzi, să sfâșie trupul altor țări, poporul nostru a rămas deoparte, în durerea lui.

Am rămas, ca o stâncă, neclintită la îmbieri viclene, la amenințări nesăbuite, la încercări copilărești, la planuri imperiale, crezând cu tărie în biruința dreptății și a binelui.

De aceea privind ce a fost, în clipe și mai grele, să ne oțelim sufletele și să așteptăm, cu vechea credință, hotărârile viitorului.

Ion Berciu

Citiiți și răspândiți

„Foia Poporului”

De la o săptămână la alta

vizita ministrului de justiție în Ardeal

Pentru a cunoaște mai îndeaproape în care se aplică diferitele legi noi și mai ales pentru a vedea ce este starea de spirit a populației române și maghiare, în urma încredințării pe care guvernul le face a asigura o bună conviețuire, Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul de Justiție, a întreprins o călătorie de multe zile prin Transilvania de Nord. Cu acest prilej dă a făcut câteva popasuri în orașele mai importante, ca Oradea și Cluj, unde, în

cadru conferințelor avute cu reprezentanții autorităților, a arătat cum trebuie să se lucreze la desăvârșirea operei de democratizare a țării.

În drum spre București, ministrul Justiției a făcut un popas și la Sibiu unde i s'a făcut o călduroasă primire, de către reprezentanții autorităților și delegațiile sindicatelor muncitorești.

Joi, la Înălțarea Domnului, d. Lucrețiu Pătrășcanu, a rostit în sala Teatrului Orășenesc o interesantă conferință vorbind despre: „Ideea Națională și Democrația”

Monarhia ereditară constituțională

(Urmare din pag. 1-a)

pus capăt certelor pentru domnie, de cari a fost plin evul de loc, când nu erau prevederi și instituții constituționale. Regele, purcarea pe fron, depune jurământul pe constituția și legile țării, ca el nu mai poate fi un domitor absolutist ca în trecut, ci trebuie să respecte și să se supună el constituției.

Prin constituție, adică prin legea fundamentală a statului, din care porăsc toate legile, puterea regească este îngădită. În primul rând de trei puteri ale statului, puterea legislativă, executivă și judiciară asupra parlamentului, a guvernului și a instanțelor judecătorești. Regele îi rămâne dreptul de a da aprobare proiectelor de legi, în numele de guvern și aduse în fața purilor legiuitoare, dar acestea voteze sau să respingă proec-

tul. În puterea executivă a guvernului Regele nu are niciun amestec, de aceea nu el ci guvernul e responsabil în fața parlamentului pentru actele sale. Din puterea judiciară Regelui i-a mai rămas numai dreptul de grațiere a celor pedepsiți, la propunerea guvernului. În monarhia constituțională „regele domnește dar nu guvernează”. El numește miniștri. Prin faptul că Monarhia constituțională puterile emană dela popor, prin votul ce și-l dă din alegeri generale, monarhia constituțională va fi și democratică. Dar gradele democrației au diferit și diferă după cum există în unele vot restrâns, sau vot universal. Adevărate regimuri democratice nu pot fi decât în țările în care toți cetățenii, dela o anumită vârstă au drept egal de vot, și votul e secret.

Toată plata își are răsplata

Pușini sunt oamenii, cari au putut să aibă, că în cursul războiului, satul Lidice, deși nu era în zona de război a fost distrus până în temelie populația germană, ca o răzbunare concetățenii lor cehi. Acum fapta acestor germani își ia răsplata, cu aceea, că vinovații vor fi scoși din

țară și aruncați peste graniță pentru a-și alege o patrie nouă.

Președintele Cehoslovaciei, Beneš, vrea prin măsura luată, de-a scoate pe germani din țară, să ferească Cehoslovacia, în viitor, de orice pericol, ce-ar putea veni din partea acestora. Măsură aspră, dar dreaptă.

a fost însuși conducătorul „Fonului Grăniceresc”, din care se ajută susținea școala satului meu, vesel Baron Ursu de Margine. Cum nu fi spus poezia, nu pot ști, nici am putut-o judeca eu, dar ceea ce mi aminte, e că lumea bărbătească bățut în palme cât a putut de tare, femeile au plâns cu lacrimi, înbând în toate părțile: al cui e, al e băiatul?

dar când la sfârșitul examenului, apă mai multe vorbiri, Baronul Ursu a cetit între premianți, dându-mi mâna lui ca premiu pentru învățură. „Cartea stuparului”, scrisă de Domnul Simu, învățătorul nostru și nouă coroane de argint, noi nouțe, ca premiu pentru declamare, iar pentru cercetarea regulată a școlii

neavând decât trei zile absente în cursul întregului an școlar. Bietul tata s'a dus ată la Domnul Simu și i-a zis: „Iartă-mă Domnule Director, Din vina mea a lipsit cele trei zile dela școală. Am auzit acasă vorbindu-se că Domnu' i-ar fi zis tatii: N'ai greșit cu nimica, bade Vasilie. N'am făcut altceva decât ți-am dat cu dobândă coroana, cu care te-am amendat, într'o supărare trecătoare.

Așa oameni și așa examene am cunoscut pe vremuri.

Petrea Dascălul

Foița glumeață

Ungurul găsește pe Român la crășmă: — Multă lume mai păcăliți voi

◆◆ Poșta Administrației ◆◆

Constantin și Dumitru Banu: Abonamentul Dvs. este achitat până la 31 Dec. 1945.

Saloveț Bornemisa: Dela noi foaia se trimite la timp și regulat Am luat măsuri.

Gr. D. Grozoi: Broșura și numerile cerute le-am expediat. Până la 31 Dec. 1945 ne mai datorați cu Lei 750.

Curta Tănase: Numerile cerute le-am expediat.

Iuliu Olariu preot: Broșurile cerute au fost trimise la timp. Ne miră că încă nu le-ați primit. Până la finea anului ne mai datorați cu lei 600.

Petre E. Nițescu inv. director: S'a făcut cele cerute. Abonamentul până la finea anului 1945 este de Lei 1000 pe care vă rugăm a ni-l trimite cu reîntoarcerea poștei.

Ban Dumitru: Am primit poștala Dvs. Am socotit abonamentul Dvs. dela 1 Ianuarie 1945-31 Iunie 1945, Cu lei 500 ce ne vor sosi sunteți achitat până la 31 Dec. 1945.

Preot Cornel Ghișa: Am primit poștala Dvs. Ne datorați de pe anul 1943 Lei 1600 pentru 4 abonamente 1944 Lei 2000 pentru 4 abonamente 1945 Lei 6000 pentru 6 abonamente în total Lei 9600 minus 10% pentru munca Dvs. depusă. Vă mulțumim.

Achitări de abonamente:

Au binevoit a ne ușura din sarcinile materiale, prin plata la timp a abonamentului, următorii:

Lei 1300: Bucerzan Iviu; Lei 1200: Vasile Gligor I. Ion; Lei 1150: Victor Preda, Dr. I. Rachișanu, Petru Vasile; Lei 1050: Elisabeta Banciu; Lei 800: Tincu Ioan, Silvia Preda, Ioan Handa, George Sușan, Simion Lupșa, Constantin Malean, Gheorghe Căndea, Aron Albu, Arsin George, Circa Eugen preot, Andrei Marcu, Andrei Izidor, Tampo Vasile, Ilie Beșoiu, Uroș Marienuț; Lei 750: Farcaș Nicolae, Părăian Vasile; Lei 700 Filimon Damian; Lei 600: Danil Santeiu, Petru Găvozdea; Lei 400: Nicodim Toma, Ioan Isailă Tarcea, Nicolae Barzan, Părăian Ioan, Ioan Opincariu, Izidor Stricatu;

Fostul ministru de externe al Germaniei s'a predat englezilor

În ziua de Joi 14 Iunie a. c., von Ribaentrop, fost ministru de externe al Germaniei, unul din apropiații colaboratori ai lui Hitler a fost arestat în orașul Hamburg, din Germania, de către trupele britanice. Asupra fostului demnitar german s'a găsit o fiolă (sticlă) cu otravă și trei scrisori adresate dlor; Churchil, primul ministru al Marii Britanii, Anton Eden ministru de externe al Marii Britanii și Mareșalului englez Montgomery. Toate aceste lucruri au fost predate ofițerului englez care conducea patrula. Von Ribbentrop a declarat că pândea un moment prielnic pentru a se preda, de bună voie, englezilor.

Semnele păcii

Din zi în zi lumea trece dela îngrădirile grele ale războiului la condițiile mai ușoare ale păcii. În Franța de pildă cenzura a început să lase din asprimea ei. Ziarele nu mai trebuie arătate înainte de tipărire, ca până acum. Pot fi scrise mai în voie, însă după unele îndrumări, ce se dau de autorități, din când în când. E o ușurare pe care o vor simți nu numai cei ce scriu la ziare, ci și cei ce le citesc.

Pietrii de temelie

(Urmare din pag. 1-a)

nească nu poate exista. Căci dacă ar fi putut, am afla urme în istorie. În loc de aceste urme întâlnim însă în toată scurgerea ei, numai lupte pentru proprietate, pentru pământ, pentru căile de comerț, pentru avere, pentru țară, care chiar din acest motiv se numește patrimoniu național.

Problema pe care a pus-o mereu istoria în toate războaiele, dela cele mai vechi până azi, este numai împărțirea sau retribuția proprietății, a izvoarelor de existență și de câștig între neamurile și țările pământului.

el. — da acu se bătea cu gândul, pe ce ar putea pune mâna: jos pământul era țărănos și pumnul ar fi pălit ca-n lână; alături de ogor era fânaș. Chitește el cât chitește și odată se luminează la față: își lungeste palma în lungul obrazului:

— Ha, că nu-i păli tu în mâna mea!

— Mare greutate?

— Da să dai vârtos, coala bărbătește.

— Dacă nu ți-o plăcea, să-ți iei arvuna înapoi...

Când să izbească, Ungurul își trase mâna de pe obraz și pumnul Românului i-se oprește în talcă, de era mai s'o strămute din loc.

Ungurul zice atunci fălos:

— Ei vezi că te-am păcălit? — n'ai pălit în mână.

cât trăiți, — par'că v'au lăsat Dumnezeu în adins, să radeți de ceilalți oameni.

— Se împrumută lucrurile: noi rădem de toți și... tonții rād de noi.

— Fă-mi un hatâr: invață-mă o năzdrăvănie, ca să pot trage și eu un prăpădit pe sfoară.

— Așa? — bine.

Și Românul întinde palma pe masă.

— Trănește odată în mâna mea, cât ce-i putea. Ungurul se opintește și când să izbească, cela trage mâna repece și pumnul Ungurului se zdrobește de masă.

— Iacă păcăleală: acu du-te de prinde și tu un prost.

Intr'un târziu, Ungurul întâlnește la prășit un Român. Se gândește să-l păcăliască, — după cum învălase și

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 1000.— Instituții și autorități Lei 4.500 —
Pe o jumătate de an — „ 500.— Abonament de sprijin „ 10.000.—
Pentru negustori și com., 2000.— PREȚULUI NUI NUMĂR „ 30.—

■ **In atenția abonaților.** În numărul trecut al foii am introdus câte un mandat postal, pentru abonații noștri în restanță. Printre restanțieri se află și multe din școlile noastre primare, cari până acum — deși a trecut aproape o jumătate de an dela primirea foii — nu ne-au trimis încă abonamentul. Incunoștiințăm pe această cale pe toți abonații restanțieri, că în cazul când până la 1 Iulie 1945 nu se vor pune la curent cu plata abonamentului, ne vom vedea siliți să oprim trimiterea foii. Nădăjduim, însă, că înăuntrul acestui termen, abonații restanțieri se vor sili să se pună în rândul celorlalți mulți și buni platnici ai noștri.

■ **Școlare.** Liceul Comercial de băieți din Sibiu, aduce la cunoștință celor interesați, următoarele: Examenenele de admitere în clasa I-a și a V-a vor începe în ziua de Marți, 26 Iunie a. c., orele 8 dimineața.

Inscrierile la aceste examene se vor face zilnic, între 18-23 Iunie, orele 10-1 înainte de amiază. Cererile vor fi însoțite de următoarele acte: Extras de naștere, extras de botez, certificat de naționalitate, buletin de vaccinare și certificatul școlar. Obiectele la examenul de admitere în cl. I-a sunt: scris: Matematici și I. română; oral: I. română. Clasa V-a: scris și oral: științele comerciale, mărfuri și I. română; numai oral: matematici, geografie și limba streină pe care a urmat-o candidatul în cl. VI. Absolvenții de gimnaziu teoretic și absolvenții a patru clase de școală normală sau seminar, doritori să intre în liceul comercial, trebuie să depună examenul de admitere în condiții egale și din aceleași materii ca și absolvenții gimnaziului comercial, chiar dacă ar fi trecut examenul de admitere în clasa V-a teoretică.

● **Puterea rugăciunii.** Doamna Margareta Steriopol din București are un fiu, pe care l'a prins războiul în Franța, ca student la medicină. Până la o vreme, mai primea câte-o veste dela el. De trei ani însă, cu toate încercările ce le-a făcut, n'a mai avut nicio știre, niciun semn dela fiul său.

Intr'una din zilele trecute, fiind într'un cinematograf și-a recunoscut în film tiul, între nenorocitele ființe din lagărul Nordhausen din Germania, unde oamenii au fost lăsați să moară de foame. Fiul doamnei Steriopol, a fost găsit de armata americană și engleză între cadavre, în momentul, când își trăia ultimele clipe ale vieții, dacă n'er fi fost scos de sub morți. Când ochii mamei și-a descoperit fiul pe film a țipat, ca eșită din minți, încât s'a ordonat întreruperea rularii filmului. Doamnei i s'a aprobat călătoria pentru a-și găsi fiul internat în oarecare spital din Germania. Ea spune că n'a încetat o clipă de-a se fi rugat lui Dumnezeu pentru fiul său. Se vede, Dumnezeu i-a ascultat ruga.

■ **„Calendarul Astei și al Foii Poporului“** pe anul 1946 s'a pus în lucrare. Firmele comerciale, meseriașii și alte categorii de întreprinderi cari doresc să se folosească pentru a-și face o reclamă cu bune rezultate, sunt rugate a-și trimite, de pe acum, *textul* și eventual *cliseele*, ce doresc a fi inserate. Desfacerea calendarului nostru într'un mare tiraj, pe întreg cuprinsul țării, este o garanție suficientă pentru succesul deplin al reclamei. Comenzile se vor trimite la Administrația „Foi Poporului“, Sibiu Strada Șaguna 6 cu mențiunea „*pentru Calendarul 1946*“.

**CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI
FOAIA POPORULUI**

Intâmplările politice și militare ale săptămânii

În ceasurile în care scriem acest răvas asupra evenimentelor săptămânii, nu se știe dacă cei trei mari conducători de State d-nii: Stalin, Churchill și Truman și-au dat întâlnirea plănuită mai dinainte. Ceea ce se știe e că s'a hotărât ca această nouă întâlnire să aibă loc pe pământul Europei. După cât s'a mai putut afla întâlnirea celor „trei mari“, ar putea să se țină în localitatea Posdam din Germania.

Curcile diplomatice dela Casa Albă (clădirea prezidențială a Statelor Unite) au cam dat în vileag o serie de probleme ce urmează a fi discutate la apropiata întâlnire. Printre altele se va examina și hotărâșura problemei reparațiilor și a despăgubirilor de războiu, ce urmează a le plăti Germania învinsă, față de națiunile biruitoare. O atenție deosebită se va pune pe problema căilor de navigație prin strâmtoari, precum și pe aceea a neînțelegerilor ce s'au ivit pe chestiunea frontierelor. Deasemenea se va statornici definitiv statutul după care urmează să fie tratate așa zisele state „satelite“, adică acelea cari au colaborat cu Germania împotriva Națiunilor Unite. „Cei trei“ vor mai hotărâșura asupra locului și datei când va avea loc conferința de pace.

După cum se desprinde din toate ziaarele străine și din declarațiile ce le-au făcut factorii cu răspundere, întâlnirea celor trei mari șefi de state aliate, se ține sub semnul dorinței deopotrivă de a deslega pe cale pacifică și în măsură cât mai dreaptă toate problemele menite să asigure pacea lumii..

Un alt eveniment de seamă al săptămânii îl alcătuește șfortările făcute în măsură egală de cei trei mari aliați — Uniunea Sovietică, Anglia și America — de a se ajunge la o înțelegere cât mai deplină și folositoare în așa zisa chestiune a Poloniei. În acest scop, reprezentanții tuturor partidelor politice democratice poloneze au plecat la Moscova, împreună cu reprezentanții guvernului polonez, cari se aflau refugiați la Londra. În ceasurile în care foaia se află sub tipar, la Moscova continuă discuțiile între fruntașii politici polonezi și reprezentanții Uniunii Sovietice. Sunt șperanțe că, până în cele din urmă se va ajunge la o bună înțelegere, astfel încât să se poată alcătui un guvern polonez cu baze democratice cât mai largi și mai cuprinzătoare.

Războiul din Pacific, pe care Statele Unite și Marea Britanie — pe deoparte și China — de de altă parte îl poartă împotriva Japoniei, a crescut în proporțiile pe care le-au luat în

ultimele zile atacurile aviației anglo-americe. Numeroase supra-fortășburătoare americane, au atacat, ultimele zile, bazele principale ale industriei de război japoneze.

Unii experți militari, spun că darită înțelirii atacurilor aviației americane, cât și a șfortărilor pe cari fac trupele terestre și maritime, șpunea ca războiul împotriva Japoniei să ia șfârșit mai degrabă de cum credea la început.

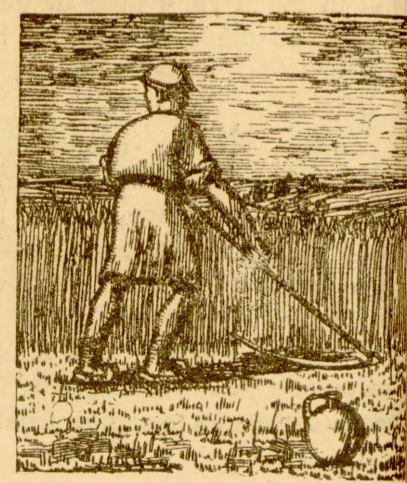
Situația din Orientul de mijloc (Siria și Liban) continuă să rămână încă nelimpesită, deși s'a luat act irupele franceze continuă să pășească teritoriul acelor state, aștând ca neînțelegerile dintre Franța și Marea Britanie, să fie aranjate viitoarea conferința de pace. În tragerea lor, trupele franceze continue să fie atacate de sirieni, cărora li pare că părășirea teritoriului lor către trupele franceze nu s'ar face așa de repede după cum s'a ordonat.

În legătură cu cele de mai sus așteaptă apropiata vizită a generalului de Gaulle, eliberatorul Franței la Washington, unde va vedea pe ședintele Hry Truman, cu care va putea — așa se crede — și un chestiuni cari stau în strânsă legătură cu evenimentele din Siria.

■ **CELE mai bune reparațiuni ceasornice, în cel mai scurt timp garantate, se execută numai la firma IOAN PINTEA, Sibiu str. Tribunalului Nr. 14, maestru premiat de Ministerul Muncii.**

Atențiune! **Atențiune!**
Domnii învățători cari ce înaintări în grad și obținerea gra dațiilor de merit și învățător superior, găsesc dosarele-tip, la „**Tipografia Astra Culturală**“ Sibiu, Str. Avram Iancu 9.

Numai atunci poți avea împăcșufletească, când te ști în ordine cu plata abonamentului la fo care timp de peste 50 de ani fost un bun prieten și șfătui

Execută conștiencios și cu promptitudine tot felul de :

Imprimate, registre, ziare, cărți, bilete de cununie, și cărți de vizită

Tipografia „ASTRA CULTURALĂ“

— Sibiu, Str. Avram Iancu Nr. 9 —

Incercați și vă veți convinge!